

HammerFall са били и там, и тук, но проправиха свой собствен път и смело го следват!



Интервю на
Адриан "Maldoror" Лазаровски
 и **Андон "Whiplash" Донев**
 с **Anders Johansson**
 и **Pontus Norgren**
 от **HammerFall**

10 април 2009 година. Зала "Универсиада". Броещи минути след саундчека на HammerFall и около час преди Bloodbound да взривят тишината, възвестявайки Първото пришествие на Светата шведска пауър метъл троица на родна земя, екипът ни се среща с барабаниста Anders Johansson и китариста Pontus Norgren, за да ги подложи на кръстосан разпит, разбулващ

доста тайни от кухнята на "тамплиерите" специално за читателите на "Metal Katehizis".

Metal Katehizis: Да започнем с обичайния въпрос, Anders - как върви турнето досега?

Anders: Доста добре. На някои места си изкарваме супер, а на други - не чак толкова. На мен лично ми е голяма тръпка, че идваме при вас за първи път... а и току-що научих, че са продадени над 2600 билета, което си е доста сериозна бройка, като се има предвид, че досега не сме свирили в България.

Успя ли вече да събереш някакви впечатления от нашата страна?

Да, докато пътувахме насам с автобуса, ми беше много интересно да гледам през прозореца. Видях няколко изключително красиви постройките, ала редом с тях имаше и сгради, които ми се сториха изоставени и запустели. Попитах шофьора защо е така и той ми обясни, че обитателите им са ги напуснали преди двайсетина години, но сега се завръщат. Що се отнася до хората, изглеждате ми много топли и дружелюбни натури.

Така си е. Последният ви албум "No Sacrifice No Victory" вече е от месец и половина на пазара... Какви са реакциите на феновете и медиите?

Повечето хора го смятат за силен албум с множество първокласни песни и почти никакви пълнежи. Както винаги обаче, получаваме и негативни ревюта, особено в Швеция - май никой не е пророк в собствената си страна, ха-ха. В останалата част от света обаче отзивите са положителни.

Интересно... какво точно не му харесват вашите критици?

Да ти кажа честно, повечето дори не са го слушали. Всеки път, щом издадем нова продукция, те неизменно реагират по един и същ начин: "О, същите боклуци както винаги."

Исках да ти споделя, че парчето, което определи за свой фаворит в предишния ни разговор - "Life Is Now" - се превърна и в мой любимец... Има ли шанс занапред подобни композиции да се срещат по-често в творчеството ви?

О, не мисля. За съжаление песента не беше достатъчно изпитана в студиото, тъй като в бандата имаха затруднения с лежерния, почти суингинг-маниер на свирене в нея, но според мен пак се

получи много добре. Да не ме разберете погрешно - ще имаме и други подобни парчета, но те ще бъдат по-скоро като скрити перли тук-там...

"One Of A Kind" е другата впечатляваща песен от албума, която се откроява на фона на типичните ви неща... Как мислиш, дали ще задълбаете по-сериозно в тази насока?

Там е по-вероятно. Самото парче се получи толкова интензивно заради Jesper от In Flames, който взе сериозно участие в написването му. В началото няхмахме достатъчно материал и затова го поканихме да участва като съавтор, по същата причина включихме и кавъра на "My Sharona", а ето че в крайна сметка албумът се получи изключително силен.

Инструменталът също е невероятно добър. Как така решихте да дадете на Pontus цяло парче, пък макар и инструментал?

Поради същата причина, която ви изтъкнах преди малко - няхмахме достатъчно материал. А и така новото попълнение в редиците ни се представя подобаващо пред феновете ни.

В "No Sacrifice No Victory" се откриват доста препратки към филма "Трансформърс"... Какво ще ни кажеш за това?

О, на мен ли го казвате? Пускам си кабелната в Швеция, гледам филма и що да видя - първо заглавието на албума, после на една от полицейските коли виждам името на песента, с която откриваме концертите си - "Punish And Enslave"... Обадих се на Oscar и му викам: "Абе какво става тука бе? Май си взел целия нов албум от шибания филм!". А той се хили насреща ми: "Ами да. Не е ли яко?"

Като споменахме албума, сега е моментът нашите читатели да разберат кой пее в началото на едноименната песен...

А, онези там "No-o-o-o-o"-та ли? Това е Pontus.

Pontus ли?

Да. Някои хора ни питаха дали не е Biff от Saxon, ала той пее само в специалното издание на "My Sharona". И като заговорихме за Pontus, ето го и него.



Здрасти, Pontus, много ни е драго! Поздравления за вокалните ти умения, за които току-що узнахме!

О, мерси.

Как се чувстваш в новата си банда?

Фантастично. Записите, концертите - всичко е на шест! Имах нужда от малко метъл в живота си, ха-ха!

Кои са хубавите и лошите страни на това да си в група като HammerFall?

Хубавото е, че имам възможност да участвам в големи продукции, да ходя по турнета, да записвам инструментали за албумите, въпреки че цъфнах доста късно в бандата... и да обикалям по света и да дойда в България, ха-ха! Лоши страни според мен няма.

Работил си с толкова много групи - Talisman, The Ring, Poodles... В коя от тези формации се чувстваше най-щастлив?

Мисля, че във всяка се чувствах щастлив по времето, когато бях там. В Talisman правехме много разнообразни неща, в The Ring дадох израз на любовта си към бандите, с които съм израснал, а за трите години в Poodles се случиха толкова много работи... Най-щастлив обаче съм сега, понеже HammerFall е изключително голяма група, а членовете ѝ са супер пичове, така че си изкарваме страхотно.

"Tales From Midgard" беше интересен албум. Какво се случи с The Ring?

С Jakob Samuel, вокалиста на бандата, направихме Poodles и записахме "Night Of Passion", с която се опитахме да се класираме за "Евровизия 2006", ала уви, без успех! И така и не ни остана време за The Ring. За съжаление всички сме доста заети, но занапред не е изключено да се случи нещо интересно...

Предшните ви два албума провокираха доста нееднозначни реакции сред феновете ви. Как гледате на "Chapter V" и "Threshold" в момента?

Anders: На мен ми звучат доста еднотипно, въпреки че всъщност не е така. Имам чувството, че в тях се повтарят едни и същи акорди. На техния фон "No Sacrifice No Victory" е едновременно много силен и разнообразен.

Pontus: Да, новият диск определено е стъпка в правилната посока. Както се пее в "Between Two Worlds", HammerFall са били и там, и тук, но в крайна сметка проправиха свой собствен път и смело го следват. Въпреки че се появих късно в групата, когато повечето композиции вече бяха написани, веднага почувствах колко хомогенен и качествен е новият материал. А после, по време на студийната работа, първоначалните идеи еволюираха още повече и песните придобиха изумителна дълбочина. Всеки следващ детайл падаше на мястото си като парченце от пъзел, сякаш картината се нареждаше от само себе си.

Преди да дойдеш, Pontus, тъкмо обяснявахме на Anders колко е добър инструменталът ти... Сподели нещо повече за него.

Значи имах няколко идеи, но въобще не се бях захващал да ги разработвам. Обаче по едно време Oscar ми се обади и ме попита дали мога да направя инструментал, с който да се представя като новият китарист на бандата и така нататък, а аз му отвърнах - о, ще ни трябват поне три седмици, за да го запишем. Той ми каза, че нямало проблеми, само да измисля нещо. По това време се намирах в малката ни къщичка на брега на езерото Аскен в Швеция заедно със семейството си. Седя си аз значи на верандата със слушалки на главата, покрай мен търчат десетки деца - моите деца, братовчеди, роднини... - и крещат, а аз им ръмжа": "Тихо бе!", понеже се мъча да работя. Така се родиха припевът и основният мотив на инструментала, чието работно заглавие беше "Тъмните води на Аскен" (по това време на годината това езеро изглежда абсолютно черно). Мисля, че самата природа ми помогна - трябва да го видите това приказно място, излъчва някаква мистична красота...

Stefan Elmgren беше доста добър китарист...

Но аз съм по-добър, ха-ха!

Беше ли ти трудно да научиш партиите му?

Не особено. Там, където солото му разработва ключови за песента мелодии, както е например в "Hearts On Fire", свиря нещата му едно към едно, но когато песента не го изисква, си позволявам да правя промени. Все пак той си е той, а аз съм си аз - двамата сме много различни. И когато аз свиря, се съобразявам с моето усещане и моя поглед.

А ти, Anders? Коя песен на HammerFall ти е най-трудна за свирене?

По-бързите. Не съм спийд метъл барабанист, никога не съм бил, и никак не обичам галопиращи две каси. Може би най-трудна ми е "One Of A Kind"...

А, затова значи не я свирите на живо!

Ха-ха, не! По-скоро понеже Jesper е съавтор, затова.

Последен въпрос. Какво мислите за съпорта си - Bloodbound и Sabaton?

Pontus: Мразим ги, ха-ха! Страхотни пичове са, а и свирят превъзходен мелодичен метъл.

